

EL VISÓ AMERICÀ (*MUSTELA VISON*) és una espècie invasora que en poc temps ha colonitzat la majoria dels rius de la Catalunya central, d'on ha foragitat l'autòcton, l'europèu, amb el qual competeix per l'aliment i per l'espai, fins al punt que a l'autòcton ja se'l considera com l'espècie carnívora amb més perill d'extinció, juntament amb el linx ibèric. Per **Jordi Comellas**

FAUNA DE LA CATALUNYA CENTRAL

Als rius i a les rieres de les comarques de la Catalunya central és més fàcil veure-hi un visó americà que no pas un d'europèu, que és l'autòcton i el que pertocaria.

Originari del Canadà i una part dels Estats Units, la colonització d'una bona part de la península Ibèrica i d'una bona part d'Europa per part d'aquesta espècie a partir dels anys cinquanta va ser deguda a animals que es van escapar, o que es van alliberar intencionadament, de les granges on es criaven per comercialitzar-ne la pell. És gairebé segur que els de les nostres comarques procedeixen de dues granges pel·leteres que hi havia hagut a Viladrau i Taradell, sobretot la segona, on l'any 1983 es va declarar un incendi i d'on es van escapar molts d'aquests animals. A la Catalunya central ha colonitzat els cursos del Llobregat i el Cardener i una bona part de les rieres, síquies i ambients aquàtics de totes les comarques.

El visó americà és un animal més gros que l'europèu, es reproduïx de manera més ràpida i també és més voraç i més agressiu, per la qual cosa representa una seriosa amenaça per al visó autòcton i per a la llúdriga, espècies a les quals va desplaçant dels seus hàbitats perquè hi competeix directament pel que fa tant a l'aliment com a l'espai.

La seva voracitat i la seva dieta, molt variada, també el converteixen en un problema per a moltes altres espècies que viuen als nostres rius i aiguamolls, com ara els ànecs, les polles d'aigua, les fotges, els cabussets, els crancs (és un gran devorador de crancs americans, però també d'autòctons allà on encara en queden), els barbs, les granotes, el tritó, l'almesquera i la salamandra.

El visó americà és de color negre o de marró fosc, els mascles pesen un quilo i mig aproximadament i les femelles, un quilo. És, per tant, un animal més gros que el visó europeu, els mascles del qual no acostumen a sobrepasar el quilo i les femelles oscil·len entre els 400 i els 800 grams. A part de les dimensions, es distingeixen pel fet que l'europèu té taques blanques als dos llavis, mentre que l'americà només en té al llavi inferior i pel fet que, quan s'espanten, l'au-

REPORTATGE GRÀFIC DE JORDI COMELLAS

tòcton fa un seguit de xiscles curts i l'invasor en fa només un de més llarg.

Després d'haver desaparegut d'una vintena de països, i per la gran i ràpida expansió que està experimentant l'americà, el visó europeu està considerat l'espècie carnívora en més perill d'extinció, juntament amb el linx ibèric.

INVASOR DELS RIUS

